

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy: naruszenie art. 85 ust. 3 regulaminu postępowania przed Sądem, przeinaczenie dowodów oraz naruszenie prawa SRB do rzetelnego procesu

W pierwszej kolejności SRB podnosi, że – orzekając, iż u podstaw decyzji SRB z dnia 11 kwietnia 2017 r. w sprawie składek wnoszonych ex-ante za 2017 r. na poczet jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRB/ES/SRF/2017/05) (zaskarżona decyzja) leżały błędne ustalenia, ponieważ dla dokonania prawidłowego ustalenia konieczne są dowody przedstawione przez SRB na rozprawie – Sąd dokonał błędnej wykładni art. 85 ust. 3 swojego regulaminu postępowania oraz błędnie go zastosował. W tym zakresie SRB podnosi, po pierwsze, że przedstawienie dowodów dotyczących prawidłowego ustalenia dokonanego przez SRB na rozprawie było uzasadnione, ponieważ kwestia braku dokonania owych ustaleń nie była podnoszona wcześniej ani na pisemnym etapie postępowania ani w piśmie wszczynającym postępowanie, ani też w jakimkolwiek postanowieniu Sądu dotyczącym kwestii dowodowych. SRB podnosi, po drugie, że – nie uwzględniając przedstawionego materiału dowodowego oraz stwierdzając, że owe środki dowodowe, mimo iż dopuszczalne, są pozbawione znaczenia – Sąd przeinaczył przedstawiony mu materiał dowodowy. Ponadto, stwierdzając że przedstawione mu dowody w każdym razie nie wykazywały nierozzerwalnego związku pomiędzy obiegówką podpisaną przez przewodniczącego SRB a załącznikiem do zaskarżonej decyzji – Sąd nie wziął pod uwagę numeru referencyjnego znajdującego się na obiegówce, za pomocą którego owa obiegówka została nierozzerwalnie powiązana z elektronicznymi aktami, które z kolei zawierają zaskarżoną decyzję i załącznik do niej. SRB podnosi, po trzecie, że – nie podnosząc kwestii błędnego ustalenia przed rozprawą, nie przyjmując propozycji SRB dotyczącej przedstawienia dodatkowych dowodów oraz nie udzielając SRB w żadnym momencie wskazówki co do tego, że uważa przedstawione dowody za niewystarczające – Sąd naruszył jej prawo do rzetelnego procesu.

Zarzut drugi: naruszenie art. 296 TFUE

W drugiej kolejności SRB podnosi, że – stwierdzając iż zaskarżona decyzja nie została należyście uzasadniona, ponieważ Hypo Vorarlberg Bank nie mógł w pełni zweryfikować prawidłowości zawartego w niej wyliczenia – Sąd dokonał zbyt daleko idącej interpretacji art. 296 TFUE i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Sądowi nie udało się pogodzić wymogów związanych z obowiązkiem należytego uzasadnienia z obowiązkiem zachowania tajemnicy, wynikającym z art. 339 TFUE – nieprzywołanego przez Sąd w zaskarżonym wyroku – oraz z innych zasad sformułowanych w prawie Unii. Rozporządzenie (UE) nr 2015/63⁽¹⁾, na którym opiera się wyliczenie składek i którego ważności Hypo Vorarlberg Bank nie kwestionuje, dokonuje proporcjonalnego wyważenia pomiędzy zasadami przejrzystości, obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej oraz innymi realizowanymi przez nie celami, w szczególności osiągnięciem nadania składkom służącym finansowaniu Jednolitego Funduszu Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji pewnego przeznaczenia oraz przyjmowaniem składek od wszystkich relewantnych podmiotów w sprawiedliwy i proporcjonalny sposób. Wydając zaskarżoną decyzję SRB przestrzegając ram prawnych i w związku z tym wywiązała się z ciążącego na niej obowiązku w zakresie opatrzenia zaskarżonej decyzji należytym uzasadnieniem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Dz.U. 2015, L 11, s. 44.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 23 września 2020 r. w sprawie T-420/17, Portigon AG / Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, wniesione w dniu 4 grudnia 2020 r. przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

(Sprawa C-664/20 P)

(2021/C 44/40)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) (przedstawiciele: P.A. Messina, J. Kerlin, pełnomocnicy oraz H.-G. Kamann, F. Louis, P. Gey, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Portigon AG, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi o:

1. uchylenie wyroku Sądu z dnia 23 września 2020 r., Portigon/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (T-420/17, EU:T:2020:438);
2. oddalenie skargi o stwierdzenie nieważności;
3. obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy: naruszenie art. 85 ust. 3 regulaminu postępowania przed Sądem, przeinaczenie dowodów oraz naruszenie prawa SRB do rzetelnego procesu

W pierwszej kolejności SRB podnosi, że – orzekając, iż u podstaw decyzji SRB z dnia 11 kwietnia 2017 r. w sprawie składek wnoszonych ex-ante za 2017 r. na poczet jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRB/ES/SRF/2017/05) (zaskarżona decyzja) leżały błędne ustalenia, ponieważ dla dokonania prawidłowego ustalenia konieczne są dowody przedstawione przez SRB na rozprawie – Sąd dokonał błędnej wykładni art. 85 ust. 3 swojego regulaminu postępowania oraz błędnie go zastosował. W tym zakresie SRB podnosi, po pierwsze, że przedstawienie dowodów dotyczących prawidłowego ustalenia dokonanego przez SRB na rozprawie było uzasadnione, ponieważ kwestia braku dokonania owych ustaleń nie była podnoszona wcześniej ani na pisemnym etapie postępowania ani w piśmie wszczynającym postępowanie, ani też w jakimkolwiek postanowieniu Sądu dotyczącym kwestii dowodowych. SRB podnosi, po drugie, że – nie uwzględniając przedstawionego materiału dowodowego oraz stwierdzając, że owe środki dowodowe, mimo iż dopuszczalne, są pozbawione znaczenia – Sąd przeinaczył przedstawiony mu materiał dowodowy. Ponadto, stwierdzając że przedstawione mu dowody w każdym razie nie wykazywały nierozzerwalnego związku pomiędzy obiegiwką podpisaną przez przewodniczącego SRB a załącznikiem do zaskarżonej decyzji – Sąd nie wziął pod uwagę numeru referencyjnego znajdującego się na obiegowce, za pomocą którego owa obiegowka została nierozzerwalnie powiązana z elektronicznymi aktami, które z kolei zawierają zaskarżoną decyzję i załącznik do niej. SRB podnosi, po trzecie, że – nie podnosząc kwestii błędnego ustalenia przed rozprawą, nie przyjmując propozycji SRB dotyczącej przedstawienia dodatkowych dowodów oraz nie udzielając SRB w żadnym momencie wskazówki co do tego, że uważa przedstawione dowody za niewystarczające – Sąd naruszył jej prawo do rzetelnego procesu.

Zarzut drugi: naruszenie art. 296 TFUE

W drugiej kolejności SRB podnosi, że – stwierdzając iż zaskarżona decyzja nie została należycie uzasadniona, ponieważ Portigon nie mógł w pełni zweryfikować prawidłowości zawartego w niej wyliczenia – Sąd dokonał zbyt daleko idącej interpretacji art. 296 TFUE i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Sądowi nie udało się pogodzić wymogów związanych z obowiązkiem należytego uzasadnienia z obowiązkiem zachowania tajemnicy, wynikającym z art. 339 TFUE – nieprzywołanego przez Sąd w zaskarżonym wyroku – oraz z innych zasad sformułowanych w prawie Unii. Rozporządzenie (UE) nr 2015/63⁽¹⁾, na którym opiera się wyliczenie składek i którego ważności Portigon nie kwestionuje, dokonuje proporcjonalnego wyważenia pomiędzy zasadami przejrzystości, obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej oraz innymi realizowanymi przez nie celami, w szczególności osiągnięciem nadania składkom służącym finansowaniu Jednolitego Funduszu Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji pewnego przeznaczenia oraz przyjmowaniem składek od wszystkich relevantnych podmiotów w sprawiedliwy i proporcjonalny sposób. Wydając zaskarżoną decyzję SRB przestrzegając ram prawnych i w związku z tym wywiązała się z ciążącego na niej obowiązku w zakresie opatrzenia zaskarżonej decyzji należytytym uzasadnieniem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Dz.U. 2015, L 11, s. 44.